

Nøvn

Minningarorð um Róland Jakobsen, Glyvrar

Tað vóru sera góð barnaár, vit fingu frá heimi okkara á Glyvrum.

Vit búðu tætt við sjógvin niðri á Bakka og soleiðis var tað stóra spæliplássið, serliga hjá okkum smádreingjum, brúgvín og fjóran.

Hetta bleiv so eisini ein partur av honum, sjógvurin, havið við tess møguleikum.

Hóast tað nógva virksemið á Bakka við fiskaarbeiði og fiskaturking, so var tað havið, sum bróður hevði betri hug til og var skjótur til skips, tá skúlagongdin var liðug.

Róland fór sín fyrsta túr til Grønland við Hertu, sum Martin í Grund førði. Hann var eisini okkurt ár við Minnie, hjá Napoleon á Langanesi, men flestu árinu mundu vera umborð á Morning Star, sum Petur Thomsen í Heiðunum var skipari á.

Tað vóru nógvir, sum vildu hava Róland við sær umborð á skipið, hann var tiltikin raskur, skjótur, nærlagdur og hevði eitt Gudgivið skemtingarsinni, sum ongan-tíð læt nakran sita keddan.

Klæmint pápabeiggi og Róland vóru, hóast aldursmun, vinmenn, teir vóru so sera góðir.

Klæmint var giftur við Elsu Susonnu, ið vóru barnleys, og eg haldi, at teir báðir vóru sum faðir og sonur.

Teir róðu út í Grønlandi nøkur ár saman við øðrum Glyvramonnum.

Flestu túrarnar saman var tá sildarokið var á Skálafjørðinum, og teir komu aftur við fullfermdun báti við sild og um heysti, í brislingatíðini kom Bakkaføssur ofta søkklaðin aftur at landi.

Jú, bróður var veiðimaður sum fáur, hevði eitt serligt snildi, tá tað snúði seg um at veiða sild og brisling.

Tey góðu sildaárinu á Skálafjørðinum var neistin til, at vit byrjaðu við Bakka-frost. At byrja við vóru tað Róland og eg, men stutt eftir kom Martin bróðir við.

Hetta vóru sera góð og spennandi ár, vit arbeiddu væl saman og bygdu eitt virki, sum var við til at geva arbeiði til nakrar hendur eisini.

Tey flestu árinu vóru vit báðir teir, sum koyrdu virkið. Martin, sum fekk sær útbúgving í Noregi, arbeidði har eftir, at hann var liðugur at lesa.

Róland var sera raskur, dugdi væl við fólki og øll vóru góð við hann. Róland dugdi so sera væl at fáast við tey ungu, tað var so ofta, at ungdómar arbeiddu, tá sildarokið var, og tá var gott, at ein maður sum hann kundi fáast við hesi.

Róland var ein sterkur maður, hevði nakað av tí sama, sum Klæmint farbróður, men gjørði so lítið um seg, einki reyp. Rætti heldur eina hjálpanði hond, og tá spardi hann seg ikki, var so trúfastur og familjukærur.

Róland var Gudrøkin maður, og bar hann arvin frá barnaheiminum við lestri hvønn sunnudag, við sær í sítt egna heim. Í heiminum hjá Róland og Annu átti tann andaligi parturin sítt rúma pláss.

Vit sakna teg bróður, hugsu um tær mongu góðu løturnar, vit báðir høvdu um-

Føðingar

27. august fekk Sámuel á Torkilsheyggi ein lítlan beiggja, hann var 55 cm langur og vigaði 3850 gr. Foreldrinu eru Paula og Òli Kristian á Torkilsheyggi og tey búgva í Rituvík.

8. september fingur Jenny og Magnar Næs, Tórshavn, ein son. Hann var 52 cm langur og vigaði 3925 gr. Alita bleiv stórasystir.

24. september fingur Joan Waag Høgnesen og Bárður Viberg Dam, Argir, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 3495 gr.

16. september fingur Teresa Silvurðal, Vágur og Rógvi Berg, Porkeri, eina dóttur. Hon var 55 cm long og vigaði 4560 gr.

Tín stóri dagur

Takka í Sosialinum

TØKK

Hjartans tøkk fyri sýnda samkenslu og hjálpssemi, tá

Evald Jacobsen

andaðist og varð jarðaður.

Ein serstøkk tøkk til starvsfólkið í Gøtubrá fyri umsorgan ta tíðina, hann búði í sambýlinum.

Vegna tey avvarðandi
Dagmar, Marjun, Petra og Elin

TØKK

Øllum tykkum sum hjálptu til og sýndu samkenslu við deyða og jarðarferðina hjá

Alla, Arnold Hansen

takka vit hjartaliga.

Ein serstøk tøkk til tykkum á Lágargarði, ið vóru um hann seinastu tíðina. Eisini tøkk til Una Næs, prest og Havnarkórið, ið gjørdur jarðarferðina til nakað serstakt.

Familjunnar vegna
Margreta